

Livandi frásøgufólk

kunnu siga hundrað ferðir meir enn listarlíga "gjóðar" myndir

Í sjónvarpsmældrum hesa vikuna, sum vit í Havn - ið hvussu so er - oftani kenna sum sálarligur ágangur, var ikki so uppskakandi í SvF.

- Og kortini, tær føroysku sendingarnar seta dóm á føroyska gerandisdagin. Tað eru tær, sum vit minnst, tá ylitónin ljóðar, og sum fólk tosa um, dagin eftir. Tí er tað so umráðandi, at júst føroyskar sendingar ikki eru slíkar, sum bara skulu fáast frá hondini, tí tað er lýst í skránni, at júst kl. tað ella tað, tann dagin o.s.fr., skal verða føroyskt tilfar!

Barnasendingarnar verða ikki so ofta umrøddar, men tað er helst tí, at fólk ikki rættiliga vita, hvat tey skulu halda og siga, um hesar sendingar. Í farnu viku var søgan um gentu, sum skuldi royna at sleppa av Villingardalsvegi oman í skúlan. Eg hefti meg ikki við, hvønn skúla hon gekk í, men hon komheldur ikki so langt! Framhald í næstu viku.

Tað, sum nervaði í hesi sending, var, at tað ikki varð greitt frá, at hetta var leikur, sum so sanniliga ikki kann sammetast við veruleika. Slíkt "spæl" er nevniliga alt ov óhugnaligt í ferðsluni til at SvF kann loyva sær at skemta við tí.

Harnæst skilji eg ikki, hví vit skulu kroysta "framhalds-symdromið" yvir børnini. Hví skulu tey biða til næstu viku fyrri at vita, um gentan varð

yvirkoyrd ella ikki?

Onnur áhugaverd sending, sum eg setti meg væl til rættis í sofahorninum - við stókkum at siggja, var um tuberklasøguna, sum eg helt skuldi "rekast upp" fyrri okkum sunnukvöldið.

Eitt sera gott evni at gera sending um, og tað er júst tað sum telur, tá føroyskar sendingar skulu loysast úr lagdi.

Nú eru tvær sendingar eftir, men eg var ógvuliga ørkymlað av tí fyrstu sendingini.

Dagmar Joensen-Næs og Sigrun Samuelsen hava lagt til rættis, og tær hava áður gjørt áhugaverdar sendingar - bæði í útvarpi og sjónvarpi. Hvat var hetta fyrri samanblanding av fiktivum myndum, sum skuldi virka dokumentariskar - og óveruliga myndir av teimum perónum, sum vóru veruligir?

Hetta vóru júst nú-livandi fólk, sum høvdu kent óttan og pinuna av at fáa nærum ólekiliga sjúku á ungum árum. Trupulleikin var bert, at tey ikki fingi orðið fyrri seg, áðrenn næsta myndin kom á rútin.

Tað er torført at skilja, hví so nógv var gjørt burtúr leikinum, sum skuldi mynda veruleik-an og gera sendingina viðkomandi, tá so lítið var gjørt fyrri at lata fyrrverandi tuberklasjúk fólk fáa loyvi at siga frá, hvussu tað var at hava tuberklar.

útvarps- og sjónvarps-ummæli

Dagmar Joensen
skrivar

Nú tutlar áin aftur - í Viðalundini

Tá ódnirnar herjaðu fyrri tveimum árum síðani, slapp Viðalundin í Havn ikki óskalað. Stórir partur av Viðalundini fórst illa, og síðani hevur verið roynt at bøta um skaðarnar, rudda og planta nýggj trø og runnar o.s.fr.

Í vár samtíkti Tórshavnar Kommuna at okkurt skuldi gerast, til tess

at umvæla og prýða umhvørvið í Viðalundini.

Havnará, sum rennur gjøgnum Viðalundina, var fyrri nøkrum árum síðani umvæld og kloakleiðing gjørd.

Trupulleikin var bert, at áin gjørdist so grunn til, at sílini kundu trívast í henni.

Nú er partur av

umvæling við ánni um at verða liðug. Smáar byggingar eru gjøðar, og grótlagingar skipaðar soleiðis, at smáir hyljar eru komnir til sjóndar, har eitt nú sil aftur kunnu trívast. Við hesum er áin samstundis tryggjað, at áin ikki mear áarbakkan báðu megin burtur, sum tað annars hevur verið trupulleiki av, seinastu

árin.

Tilsamans verður mett, at tað kostar fimm mió. krónur at umvæla Viðalundina, og higartil í ár er ein mió. krónur nýtt. Roknað verður við, at tað fer at ganga eini fyra ár, áðrenn Viðalundin aftur kemur fyrri seg.